

Î N C H E I E R E

28 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Cabinetul avocatului „Victor Felișcan”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul avocatului „Felișcan Victor” împotriva ÎMSP Centrul de Sănătate Soroca, intervenient accesoriu Ciobanu Ludmila cu privire la obligarea prezentării informației, recuperarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de ÎMSP Centrul de Sănătate Soroca și a fost casată parțial hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul central din 03 iulie 2017,

c o n s t a t ă :

La 26 decembrie 2016 Cabinetul avocatului „Victor Felișcan” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva IMSP Centrul de Sănătate Soroca cu privire la obligarea prezentării informației, recuperarea prejudiciului moral, încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 08 noiembrie 2016, în cadrul examinării cauzei nr. 2a-1104/16 la cererea de chemare în judecată Tatiane Borodin împotriva IMSP Centrul de Sănătate Soroca cu privire la restabilirea la locul de muncă de către Curtea de Apel Bălți, pârâtul, a prezentat înscrisuri noi, fără a proba imposibilitatea prezentării acestora în prima instanță, iar instanța de apel a dispus anexarea acestor înscrisuri, în special copia carnetului de muncă în care au fost efectuate rectificări.

Invocă că, având dubii privitor la legalitatea efectuării acestor rectificări în carnetul de muncă, în calitate de reprezentant-avocat, la data de 11 noiembrie 2016 a expediat în adresa pârâtului cerere, solicitând prezentarea informației: ziua, luna și anul când a fost operată rectificarea în pagina 74-75 din carnetul de muncă a salariatului Bordin Tatiana; care este numărul ordinului (data, luna emiterii) prin care a fost operată rectificarea în carnetul de muncă a salariatului Borodin Tatiana; cine din angajații unității a făcut înscrierea în carnetul de muncă; pe ce dată i-a fost

comunicat sub semnătură lui Borodin Tatiana ordinul cu privire la operarea rectificărilor.

Invocă, că la 29 noiembrie 2016, a primit răspuns cu următorul cuprins: „Persoana Borodin Tatiana nu activează la IMSP Centrul de Sănătate Soroca, fiind eliberată la 09.11.2016 de aceea datele ce țin de carnetul de muncă, când au fost făcut înscrisurile, ziua, luna, anul, a d-nei în cauză nu vă putem pune la dispoziție din cauza că nu avem carnetul de muncă a d-nei la instituție. Specialistului resurse umane, pentru nerespectarea procedurii de completare a carnetului de muncă, conform Hotărârii Guvernului nr. 1449 din 24.12.2007, privind carnetele de muncă i s-au anunțat măsuri administrative”. Studiind răspunsul, a realizat că pârâtul nu a furnizat informația solicitată și s-a eschivat cu rea-voință de la prezentarea informației, ducând în eroare solicitantul de informație, în situația când informația solicitată este necesară pentru avocat în dovedirea circumstanțelor importante în cauza civilă de restabilire la locul de muncă. De asemenea, susține, că răspunsul menționat supra a fost eliberat de o persoană neîmputernicită, fiind semnată de A. Nistoreanu specialist resurse umane, fiind aplicat sigiliul serviciului resurse umane, dar nu a instituției publice IMSP Centrul de Sănătate Soroca.

Remarcă că potrivit art. 17 din HG nr. 1449 din 24.12.2007, prin care a fost aprobat Regulamentul privind completarea, păstrarea și evidența carnetelor de muncă, indiferent de faptul la cine se află carnetul de muncă, la angajator sau salariat, la unitate se păstrează temeiul legal de rectificare, adică ordinul (decizia, dispoziția, hotărârea) angajatorului. Privitor la pretenția privind obligarea pârâtului să prezente ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare o consideră întemeiată deoarece: despre sancțiune se menționează în scrisoarea nr. 391 din 25.11.2016 însă nu a fost oferit nici un înscris ce confirmă faptele enunțate; informația despre sancționare face parte din obiectul litigiului în care se dezbate refuzul în prezentarea informației, or, în ordinul de sancționare se indică temeiurile de drept și de fapt, precum și persoana față de care a fost aplicată sancțiunea, în așa mod fiind posibil să identifice persoana care nemijlocit a efectuat rectificarea.

Susține, că în pofida faptului că pârâtul, s-a eschivat cu rea-voință de la prezentarea informației, creând impedimente avocatului în dovedirea unor circumstanțe importante într-o cauză civilă, dar și în dovedirea nevalabilității înscrierilor efectuate post factum de angajator; IMSP Centrul de Sănătate Soroca i-a creat impedimente în exercitarea activității sale, fapte care știrbesc din imaginea avocatului, inclusiv în fața clientului său, zădărniciind eforturile avocatului de a obține în timp scurt informația cerută.

Frustrările și suferințele emoționale legate de refuzul neîntemeiat, lezarea reputației profesionale, cauzate de pârât le evaluează reclamantul la suma de 10 000 lei.

Invocă că prin îngrădirea dreptului la informația solicitată de avocat, pârâtul a comis o ingerință în activitatea avocatului.

Solicită avocatul Felișcan Victor obligarea pârâtului să prezinte informația solicitată în cererea din 11.11.2016, să prezinte ordinul de aplicare a sancțiunii disciplinare despre care se menționează în scrisoare nr.391 din 25.11.2016, încasarea de la pârât în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10 000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriai Soroca sediul central din 03 iulie 2017 acțiunea Cabinetului Avocatului „Victor Felișcan” s-a admis parțial. S-a obligat IMSP Centrul de Sănătate Soroca să prezinte Cabinetului Avocatului „Victor Felișcan” informația solicitată în cererea din 11.11.2016. S-a încasat de la IMSP Centrul de Sănătate Soroca în beneficiul Cabinetului avocatului „Victor Felișcan” prejudiciul moral de 400 lei și cheltuielile de asistență juridică de 1000 lei. În rest, pretențiile s-au respins ca neîntemeiate (f.d.103, f.d.107-110).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 24 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de IMSP Centrul de Sănătate Soroca. S-a casat parțial hotărârea Judecătoriai Soroca, sediul central din 03 iulie 2017 în partea recuperării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri în partea dată de respingere a acțiunii civile. În rest, hotărârea s-a menținut (f.d. 141, f.d.142-148).

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 02 februarie 2018, Cabinetului Avocatului „Victor Felișcan” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți în partea ce ține de respingere pretenției de încasare a prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie menținută hotărârea Judecătoriai Soroca din 03 iulie 2017.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurentul a indicat că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea.

La 19 martie 2018 intimatul IMSP Centrul de Sănătate Soroca în persoana șefului Liudmila Ciobanu a prezentat referință pe marginea recursului declarat, solicitând respingerea acestuia.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a recepționată de Cabinetul Avocatului „Victor Felișcan” 03 ianuarie 2018 (f.d. 153), recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Cabinetul Avocatului „Victor Felișcan” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a actului judecătoresc recurat.

Colegiul reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Cabinetul Avocatului „Victor Felișcan” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Cabinetul Avocatului „Victor Felișcan” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță